

Mgr. Lubomír Metnar
ministr vnitra

Praha 30. května 2018
Č. j.: MV- 52924-2/OBP-2018
Počet listů: 4

Vážený pane senátore,

dovoluji si touto cestou reagovat na Váš dopis týkající se možnosti zavedení nové právní úpravy, která by umožnila obcím zakázat pořádání akcí typu technoparty, který jste adresoval předsedovi vlády a mně jako ministrovi vnitra.

Na úvod bych rád zmínil, že já i pan předseda vlády jsme si plně vědomi problémů, které hlasité déletrvajících hudební akce mohou obyvatelům lokalit, v jejichž blízkosti se konají, způsobit. Ministerstvo vnitra se také problematice regulace takových akcí v minulosti věnovalo a i nyní jsme, v souladu s úkolem uloženým mi předsedou vlády, znovu vyhodnotili možnosti a limity současné právní úpravy. I přes některé dílčí problémy, které se zejména u akcí typu technoparty objevují, došlo Ministerstvo vnitra k závěru, že český právní řád disponuje dostatečnými nástroji, kterými mohou orgány státní správy a samosprávy průběh takové akce efektivně regulovat, přičemž jakákoli forma právní úpravy, která by ve svém důsledku vedla k zákazu akcí typu technoparty (ať už plošnému či hromadnému, na základě rozhodnutí obce) by byla v přímém rozporu s Listinou základních práv a svobod, zejména s čl. 19 upravujícím právo každého se svobodně shromažďovat a stanovujícím, že toto právo nesmí být podmíněno žádnou formou povolení orgánu veřejné správy. Stejně tak by opatření vynucující takový zákaz (například zákrok represivních složek na soukromém pozemku) byla zřejmě v rozporu s čl. 7 odst. 1

Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena.

Z hlediska míry společenské škodlivosti těchto akcí, počtu akcí tohoto druhu v roce, reálného průběhu těchto akcí atd., nelze hovořit ani o nutnosti jakkoli měnit trestní legislativu a zavádět novou skutkovou podstatu trestného činu „organizování akce typu technoparty“ nebo „účast na akci typu technoparty“. Zavedení takového trestního postihu by bylo zcela mimo systém českého trestního práva a v přímém rozporu s pojetím trestního práva jako subsidiárního prostředku nápravy („ultima ratio“). Naopak by takový krok byl spíše výrazem určité hypertrofie užívání trestní represe v situacích, které lze efektivně řešit jinými prostředky.

Jak jsem již zmínil v úvodu, Ministerstvo vnitra se otázkou nutnosti změny právní úpravy akcí typu technoparty zabývalo v minulosti několikrát. V roce 2005 byla dokonce zahájena příprava návrhu zákona upravující tuto problematiku, avšak materiál nebyl dokončen právě proto, že striktní regulace těchto akcí byla jinými subjekty (včetně například soudních orgánů) hodnocena jako neústavní a zcela nadbytečná.

Pokud, vážený pane senátore, zmiňujete britskou právní úpravu, je nutné upozornit na skutečnost, že britský právní systém je od kontinentálního výrazně odlišný, například v oblasti posuzování trestnosti jednání, průniku správního a trestního postihu, pojetí a rozsahu kompetencí orgánů veřejné správy apod. Proto se i v českém právním systému neuplatňují plošné zákazy kulturních či obdobných akcí, jejichž porušení by bylo trestným činem, ale vždy se jedná o postup, který má formu regulace podmínek konání akce v závislosti na konkrétních okolnostech.

Konání technoparty tak lze regulovat v souladu s § 10 zákona o obcích právě cestou obecně závazných vyhlášek. Důležité je to, že obec může takto určit místa v katastru obce, kde je konání technoparty zakázáno, a to i na soukromém pozemku, splňuje-li definici veřejného prostranství nebo jde-li o místo, ze kterého se mohou následky na veřejných prostranstvích projevit nebo o místo, ze kterého lze veřejný pořádek v obci narušit.

Jako určitý nedostatek lze naopak vnímat to, že obecně závazné vyhlášky obcí ukládají povinnosti toliko organizátorovi akce (případně vlastníkovi pozemku), nikoli jednotlivým účastníkům. Zde si lze do budoucna představit, že se Ministerstvo vnitra v rámci své metodické pomoci obcím zaměří na možnost zakotvení povinností

také účastníkům akce a na určení těchto povinností tak, aby byly efektivním způsobem vymahatelné.

Dovolím si, vážený pane senátore, upozornit na to, že v loňském roce připravilo Ministerstvo vnitra podrobnou metodickou příručku k této problematice, která poměrně vyčerpávajícím způsobem upravuje veškeré právní možnosti, kterými v této oblasti obec disponuje, popisuje také formy spolupráce se všemi zainteresovanými subjekty (oznamovatel, vlastník pozemku, Policie ČR, orgány ochrany přírody a životního prostředí, orgány ochrany zdraví atd.) a uvádí kompetence jednotlivých orgánů veřejné správy a samosprávy. Metodická příručka obsahuje též vzorovou obecní vyhlášku k úpravě zmíněné problematiky (ovšem zatím bez povinností ukládaných účastníkům akce).

Na závěr bych se rád vyjádřil k činnosti Policie České republiky při poslední technoparty v Libereckém kraji. Nemohu se plně ztotožnit s Vaším vyjádřením, že Policie České republiky nechtěla zakročit vůči akci a odmítala tuto akci ukončit. Je nutné brát na zřetel to, že Policie České republiky může vykonávat svoji působnost v mezích stanovených zákonem a jen způsobem, jaký jí zákon umožňuje. Policie České republiky musí vždy postupovat v souladu se zásadou přiměřenosti dle § 11 zákona o policii. Dle této zásady musí policista postupovat tak, aby žádné osobě v důsledku tohoto postupu (včetně rozhodnutí neprovést úkon) nevznikla bezdůvodná újma a tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo do práv a svobod osob nezúčastněných, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem. Tato zásada je obecně platná při všech policejních postupech.

Policie České republiky tak vždy musí odvíjet svůj postup od konkrétních okolností v místě události, zejména pak přihlíží k tomu, zda se akce koná na pozemcích se souhlasem vlastníka či nikoli a do jaké míry dochází k narušování okolí a k obtěžování nezúčastněných osob (zábory jiných pozemků, hluk, dopravní komplikace apod.).

Samotné dílčí porušení vyhlášky obce ještě rozhodně není důvodem k provedení policejního zákroku, obzvláště, když obecně závazná vyhláška obce stanoví povinnosti pouze organizátorovi akce, nikoli jednotlivým účastníkům a účastníci neporušují závažným způsobem jiné právní předpisy. Z informací mně dostupných byly při měření hluku v místě události naměřeny hodnoty do 60 dB (měřeno na několika místech), přičemž se stále jedná o hodnoty

pod hranicí zdraví ohrožujícího hluku (pro srovnání, zvuk vozidel na dálnici dosahuje cca 70 dB).

Domnívám se, že z výše uvedeného je patrné, že postupy Policie ČR plně odpovídaly jejím zákonným možnostem a oprávněním v reakci na situaci v místě a jednání účastníků. Za daných okolností skutečně neexistoval zákonný důvod k provedení zákroku, který by byl navíc spjat s velkou mírou rizika ohrožení života a zdraví jak pro účastníky, tak pro zasahující policisty. Jsem proto toho názoru, že jakýkoli hromadný zákrok Policie České republiky vůči akci jako celku, nejen že by za stávající situace neměl žádnou právní oporu a mohl by tak být následně hodnocen jako nezákonný, ale zároveň mohl být také velmi nebezpečným pro všechny zúčastněné.

S pozdravem

Vážený pan
Ing. Michael Canov
senátor Senátu
Parlamentu České republiky

P r a h a